

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ  
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΣ

# ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΜΟΣ 27 (1972)

*ΜΕΡΟΣ Β' 2 - ΧΡΟΝΙΚΑ*

ΑΘΗΝΑΙ, 1977

φέρθησαν εις τὸ Μουσεῖον διάφορα ἀρχιτεκτονικά μέλη καὶ γλυπτά. Μεταξὺ αὐτῶν: (α) Δωρικὸν κιονόκρανον, διαστ. ἄβακος  $0.365 \times 0.365$  καὶ σωζ. ὕψ.  $0.133$  μ., φέρον ἐπιγραφὴν χαραχθεῖσαν ἀντιστρόφως ( Πί ν. 449 β). Ἄριθ. Εὐρ. Μ. Βεροίας 505:

*Ἄλκηστιν  
Τερονὸς ὁ ἱερεὺς  
τὴν μητέρα*

(β) Μαρμάρινον ἀγαλμάτιον γυναικός, φερύσης ποδῆρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, ἑλλίπες τὰς χεῖρας. Ἐκ τοῦ κοιλώματος εἰς τὸ ἄνω μέρος φαίνεται ὅτι εἶχεν ἔνθετον κεφαλὴν. Ὑψ.  $0.36$  μ. Ἄριθ. Εὐρ. Μ. Βεροίας 526 ( Πί ν. 448 α).

#### ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1971 ἀπεκαλύφθη νέος « μακεδονικὸς τάφος » ὑπὸ ἐπιχειρησάντων λαθρανασκαφῆν. Ἀπέχει περὶ τὰ 200 μ. ἀπὸ τοῦ τάφου τῆς Κρίσεως ( τοῦ ἀνασκαφέντος ὑπὸ τοῦ Φ. Πέτσα ). Πρόκειται περὶ διθαλάμου τάφου μὲ καμαρωτὴν στέγην καὶ ἰωνικοῦ ρυθμοῦ πρόσοψιν. Θεωρεῖται ὁ καλῦτερος ἀπὸ πλευρᾶς διατηρήσεως ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε ἀποκαλυφθέντας εἰς τὴν περιοχὴν ἑλληνιστικοὺς τάφους ( βλ. ΑΑΑ VI ( 1973 ), σ. 87 κ.έ.).

Ἀπεπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι συντηρήσεως καὶ ἀναστηλώσεως τοῦ τάφου τοῦ Kinch ( βλ. ΑΕ 1971, σ. 146 κ.έ.).

#### ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΝΑΟΥΣΗΣ

Εἰς θέσιν Ζλάτα, ἐνθα καὶ ἄλλοτε ἀνευρέθησαν ἀρχαιότητες, ἐπεσημάνθη ἡ ὑπαρξίς μωσαϊκοῦ δαπέδου εἰς τοὺς ἀγρούς Χριστοφ. Π. Ἰωακείμиду καὶ Α. Θεοφανίδου.

Ἐκ τῆς θέσεως Καμάρα Ναούσης παρεδόθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Βεροίας ὀκτῶ χαλκᾶ νομίσματα. Εἰς τὴν περιοχὴν « Καμάρα » ἔχουν ἀνευρεθῆ κατὰ καιροὺς ὄστρακα ἀγγείων 4ου π.Χ. αἰ. καὶ Ἑλληνιστικῶν χρόνων, καὶ ἔχει ἐπισημανθῆ ἡ ὑπαρξίς τάφων.

#### ΒΕΡΓΙΝΑ

(α) Εὐρέθη ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ πλησίον τῆς διανοιγείσης δοκιμαστικῆς τάφρου ἐντὸς τῆς Μεγάλης Τοῦμπας ἡ, μήκ.  $0.49 - 0.57$ , πλ.  $0.39$ , πᾶχ.  $0.12$  μ., ἐπιγραφὴ ( Πί ν. 449 δ ):

*ΚΛΕΟΒΟΥΛΟ[Σ]  
ΜΕΛΙΤΕΙΑ*

Ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας Σπ. Μπατσιλά ἀνεσκάφη τάφος ἀκτέριστος ( μήκ.  $1$ , πλ.  $0.70 - 0.78$  μ.). Ὁ τάφος ἦτο ἐκτισμένος διὰ πωρολίθων, μετα-

ξὺ τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθησαν εἰς β' χρῆσιν κορυφαία μετωπικὴ ἀκροκέραμος καὶ τμήμα πιθανῶς ἀετώματος.

(β) Ἐπερατώθη ἡ συντήρησις καὶ ἐπαναποθετήσις τοῦ γνωστοῦ μωσαϊκοῦ δαπέδου δωματίου τοῦ ἑλληνιστικοῦ ἀνακτόρου τῆς Βεργίνας. Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης διωρθώθησαν κατὰ τὸ δυνατόν τὰ πρό πολλῶν ἐτῶν γινόμενα σφάλματα κατὰ τὴν τότε πρώτην συντήρησιν τοῦ δαπέδου ( Πί ν. 448 β ).

Κατωτέρω παρατίθενται στοιχεῖα περὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀρχαίου ὑποστρώματος τοῦ μωσαϊκοῦ καὶ τοῦ νέου κατασκευασθέντος κατὰ τὴν ἐπαναποθετήσιν ὑποστρώματος:

1. Ἀρχαῖον ὑπόστρωμα: (α) ψηφίδες, (β) ὑδραυλικὸν κονίαμα ροδόχρουν, ( πᾶχ.  $0.08$  μ.), (γ) κροκάλοι ποτάμιοι ( πᾶχ.  $0.05$  μ.), (δ) φυσικὸν ἔδαφος.

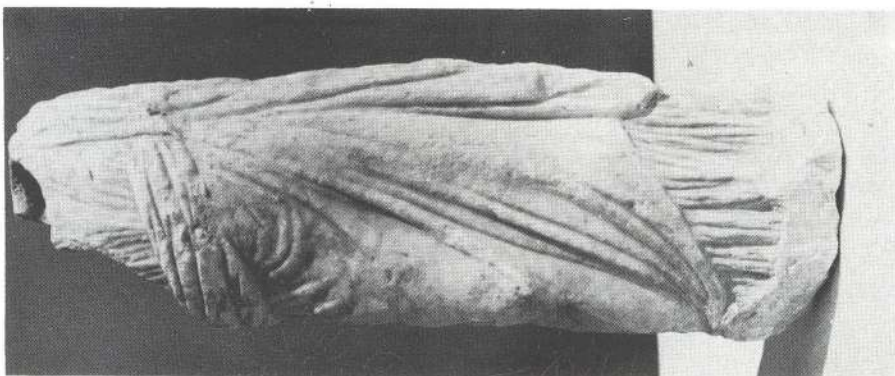
2. Νέον ὑπόστρωμα: (α) ψηφίδες, (β) ὑδραυλικὸν κονίαμα 2ον ( πᾶχ.  $0.04$  μ.), (γ) ὑδραυλικὸν κονίαμα 1ον ( πᾶχ.  $0.10$  μ.), (δ) gros beton ( πᾶχ.  $0.05$  μ.), (ε) κροκάλοι ποτάμιοι ( πᾶχ.  $0.05$  μ.), (στ) φυσικὸν ἔδαφος.

#### ΡΑΧΗ

Κατόπιν εἰδοποιήσεως τῆς Ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος τῆς περιοχῆς κ. Γαλεάδου, περὶ ἀποκαλύψεως τάφων κατὰ τὴν διάνοξιν αὐλάκων ὑδροδοτήσεως ὑπὸ μηχανικοῦ ἐκσκαφῆς, διενηργήθη ἔρευνα καὶ διεπιστάθη ἡ ὑπαρξίς δύο τάφων ὑστέρων Ἑλληνιστικῶν χρόνων. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις καὶ διὰ τὴν ὑπαρξίς ἐτέρων τάφων. Ὁ τάφος Α ( Σχ ἔ δ. 6 - 9' Πί ν. 448 γ ) ἦτο μονοθάλαμος, καμαροσκεπῆς, ἐκτισμένος διὰ πωρολίθων, μήκ.  $3.40$ , πλ.  $1.75$  καὶ ὕψ.  $2.50$  μ. Μέρος τῆς προσόψεώς του κατεστράφη ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ ἐκσκαφῆς. Εὐρέθη σκελετὸς ἐκτάδην κατὰ τὴν Α. μακρὰν πλευρὰν. Ἐλάχιστα κτερίσματα περιείχοντο εἰς αὐτόν: τεφρόχρους λοπάς καὶ δακρυδόχον ἀγγεῖον, ὡς καὶ τμήματα πιθανῶς στεφάνου φέροντος πήλινα ἐπιχρυσωμένα ἄνθη, καὶ ἑννέα ὑάλινα κομβία.

Οἱ τοῖχοι ἐσωτερικῶς ἔφερον λευκὸν ἐπίχρυσμα καὶ ἡ θύρα τοῦ τάφου ἐφράσσετο διὰ πωρολίθων. Ἐκ τῶν ἰχνῶν, ἅτινα ἐμελετήθησαν, ὁ τάφος προφανῶς ἐσυλήθη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας.

Ὁ τάφος Β ἦτο ἀπλοῦς, ὀρθογωνίου σχήματος ( κιβωτιόσχημος ), ἐκτισμένος διὰ πωρολίθων. Μήκ.  $2.24$ , πλ.  $1.10$ , βάθ.  $0.76$  μ. Ἐκαλύπτετο ὑπὸ τεσσάρων γωνιολίθων. Εὐρέθη μόνον εἰς σκελετὸς.



α. Βέροια. Άγαλμάττον γυναικός εκ τῆς οδοῦ Ειρήνης, β. Βεργίνα. Τὸ ψηφιδωτὸν τοῦ ἐλληνιστικοῦ ἀνακτόρου μετὰ τὴν ἐπανατοποθέτησιν, γ. Ρόχη Ἡμιθίας, Μακεδονικὸς τάφος